

man det modsatte, nemlig at Forslaget væsentlig vender sig mod Arbejderne og i det hele taget mod Organisationsvæsenet i Almindelighed. Dette er paa ingen Maade Tilfældet. Det, som dette Forslag vender sig imod, er det, jeg vil betegne som Organisationsvæsenet. Det vender sig mod de Vildskud, som vokser frem, og som har til Maal at monopolisere Erhverv og Arbejde, at berøve Personer Frihed til at virke, saaledes som deres Evner og Kræfter tillader det, og jeg skulde tro, at dette Formaal maa kunne finde Tilslutning fra alle Sider, hvor man skønner det ønskeligt, at den enkeltes Initiativ maa faa Lov til at udfolde sig, og udfolde sig saaledes, som det er muligt for den, som ønsker at være udenfor Organisationsbaasen. Forslaget vender sig ikke mod Sammenslutning, men mod det Tvangsregimente, som udfolder sig baade overfor Virksomheder og overfor Enkeltpersoner med økonomisk og personlig Forfølgelse lige til den bitre Ende, ja, endogsaa overfor ganske sagesløs Trediemand. Jeg minder i denne Forbindelse om den saa sørgeligt bekendte Kolind-sund-Sag, om Esbjerg-Sagen fra i Sommer, og jeg peger ogsaa paa de ganske ejendommelige Forhold angaaende Mestergrise og deres Metoder, som vi har faaet Kendskab til ved en Retssag, som for kort Tid siden er bragt til Afslutning i Nykøbing F.

Altsaa, vi vender os ikke imod Organisation, vi er fuldkommen klare over, at der kan være mangfoldige Opgaver af forskellig Art, hvis Løsning er absolut paa-krævet, og som er til Gavn og til Værn for den enkelte, men som ganske overstiger den enkeltes Kræfter — og dette kan være baade indenfor Arbejdernes Rækker, indenfor Haandværk og Industri, indenfor Handel og Landbrug —, men efter vor Opfattelse maa Organisationen sætte sig et legitimt Maal og søge at fremme sine Formaal ad den fredelige Overtalelses og Agitations Vej; der maa bygges paa en stigende Forstaaelse gennem et Oplysningsarbejde af Sammenslutningens Betydning og ikke paa Magt og Tvang, paa økonomisk og personlig Forfølgelse af hver den, som ikke vil makke Ret. Men, som sagt, hermed vender vi os paa ingen Maade mod Organisationstanken og dens Udførelse. Vi ser indenfor Landbrugets Organisationer, hvor stærkt disse kan udbygges paa den absolutte Frivilligheds Grund, og jeg skulde tro, at med en virkelig Oplysning om Organisationens Maal og Vej maa man ad de samme Veje, som følges indenfor denne Kreds af Organisationer, som jeg nys

nævnte, kunne naa frem ogsaa paa andre Omraader. Vi er klare over, at hermed vil Arbejdetsfreden selvsagt ikke paa nogen Maade være sikret, der vil være fri Bane for Sammenslutninger og Aftaler, saa længe de vel at mærke bygger paa den frivillige Tilslutning, og der er da ikke hermed paa nogen Maade sat Bom for den Udvikling paa Pris- og Lønomaadet, som man kan fremme gennem Organisation og sætte sine Kræfter ind paa at løse ad de Veje, som lades aabne ogsaa efter dette Lovforslags Vedtagelse.

Jeg skal anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Eksemplarer af det forelagte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.

Jeg skal lade den under Punkt 3 paa Dagsordenen opførte Sag udgaa, da det derom nedsatte Udvalg endnu ikke har afgivet Betænkning.

Folketingets næste Møde afholdes i Dag Kl. 2½ med følgende Dagsorden:

Eventuelt: Anden Behandling af:

Forslag til Lov om Lempelser med Hensyn til Efteraarsflyttedagen 1925.

Mødet hævet Kl. 1³⁵.

5te Møde.

Torsdag den 8. Oktober Kl. 2³⁰.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til Lov om Lempelser med Hensyn til Efteraarsflyttedagen 1925.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 38; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 3).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Formanden: Denne Sag kan kun med Tingets Samtykke behandles i dette Møde,